

Aleksis K

Kiven sisältä

□ - Minä en kestä enää! parahti Arska hävittyään kolmannen kerran peräkkäin sökössä sellitovereilleen.

Ei hän kuitenkaan sököhäviöitänsä surrut, ei. Hänellä oli vakavampiakkin murheita. Jo 26 tuntia hän oli virunut vankilan karujen muurien sisäpuolella, ilman yhtäkään lomaa ja melkein syyttömänä, sillä saalis oli aikaa sitten pantu sileäksi. Oli

siis ymmärrettävää, että mitta oli jo täysi.

- Et kai sinä tarkoita...? epäröi Ripa, rauhallisempi pankkirosvo. - Johan vankila sentään kotiolut voittoa.

- Kyllä jumankikkeli minä tarkoitan! uhoi Arska. - Minä otan län-git ja lähden siviiliin! Tulkoon mukaan kuka haluaa.

- Hetkinen, jätkät, puuttui puhee-

seen Jarska, porukan älypää, joka mieluusti harkitsi ennen kuin toimi vaikka istuikin lakimiesten ansiosta pelkkää tappokakkua. - Ensin pitää suunnitella.

Muut myöntivät ja istahtivat odottelemaan, että Jarska saisi suunnitelmansa valmiiksi. Viiden sekunnin ankaran pohdinnan jälkeen Jarska nousi, karautti kurkkuaan ja aloitti ääntänsä alentaen.

- Tämä on nerokas suunnitelma, vaikka minä sen itse sanonkin. Mutta tämä on myös niin vaarallinen, etten voi ketään pakottaa mukaan. Siispä jos joku haluaa jäädä tänne, sanokoon sen nyt, sillä tästä eteenpäin on myöhäistä katua.

Hiljaisuus.

- Hyvä on, itsepähän tiedätte. Kuulkaa siis, Jupe, sinä saat ensimmäisen tehtävän.

- Miksi aina minä, yritti Jupe, ryöväreistä nuorin ja kenties paatunein, mutta Jarska vaiensi hänet terävällä kädenliikkeellä.

- Siksi sinä, kun olet meistä toiseksi pisin. Sinä yllät hyvin ottamaan avaimen tuosta ovensuunau-lasta, mutta sinä et yllä ottamaan tikapuita käytävän katosta. Sen tekee Arska, joka on kaikkein pisin. Nerokasta, kuten sanoin.

- Entäs minä? kyseli Ripa pelä-ten, että hänelle jäisi kaikkein han-kalin homma. Ja oikeassapa hän olikin, sillä Jarska komensi jäätävän kylmällä äänellä:

- Sinä käyt vartiotuvasta tilaa-massa taksin, kun vartijat ovat vessassa. Ja minä sanon tämän si-nulle vielä kerran, vaikka olen sano-nut sen tuhat kertaa: varo liukastu-masta banaaninkuoreen jos sellainen sattuu olemaan lattialla, sillä silloin sinä vaarannat koko porukan!

- Turpa kiinni, kyllä minä jo nämä hommat osaan, kirahti Ripa hampaittensa välistä lähtien reip-pain askelin kohti vartiotupaa.

Myös muut kävivät ripeästi käsik-si määrättyihin tehtäviin, ja Jarska itse hoiti operatiivisen johtamisen. Eipä aikaakaan, kun koko porukka oli ulkosalla raikkaassa pakkasilmas-sa.

Hetken kuluttua siihen pyörähti myös Ripan tilaama taksi, jolla pyörähdettiin hakemassa Ripa mu-kaan sisäpihalta. Ja kohtapa pirssi kiidatti kovia kokeneet kylmäpäiset karkurit kohti uusia seikkailuja, pois kirokun tyrmän tyylistä muu-reista, kauas pahamaineisesta suo-malaisesta vankilahelvetistä, vapau-teen.